

Δεν υπάρχει ισότητα στον κόσμο. Είναι δίκαιο αυτό;

Γνωστικό Αντικείμενο:

Ιδιότητα του Πολίτη, Πολιτικές Επιστήμες

Μαθησιακά Αποτελέσματα:

- Θα μάθουν οι μαθητές ότι υπάρχουν διάφοροι τύποι ανισότητας
- Θα παρουσιάσουν μια συνοπτική, αλλά πειστική επιχειρηματολογία βασισμένη σε έρευνα
- Θα εξερευνήσουν τον αντίκτυπο της ανισότητας στην κοινωνία και την οικονομία ευρύτερα

Προετοιμασία:

- Διαβάστε το Παράρτημα 1.
- Συγκεντρώστε αρκετά μπισκότα / γλυκά / αυτοκόλλητα / κουμπιά / πέτρες ή οτιδήποτε άλλο μικρό σε μεγάλο αριθμό για την εισαγωγική δραστηριότητα.
- Διαβάστε το Παράρτημα 2 και αποφασίστε εάν θέλετε να χρησιμοποιήσετε αυτές τις ιδέες σαν προσθήκη στην πρώτη δραστηριότητα.
- Παρουσιάστε τα μπαλόνια διαλόγου στο Παράρτημα 4.
- Εκτυπώστε τις πληροφορίες για τους μαθητές στο Παράρτημα 5.

Συνολικός χρόνος:

60 λεπτά

Ηλικίες:

9-13 ετών

Οι φωτογραφίες προσφέρθηκαν με αγάπη από την Getty Images

PROJECT
EVERYONE

In partnership with
UNICEF
for every child

With thanks to
UNESCO
United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization

Δραστηριότητα

10
λεπτά

Καθώς οι μαθητές μπαίνουν στο χώρο, μοιράστε τους γλυκά/μπισκότα/αυτοκόλλητα, όχι τον ίδιο αριθμό σε όλους. Κάποιοι μαθητές πρέπει να έχουν πολλά και κάποιοι κανένα. Κρατήστε τα περισσότερα γλυκά/μπισκότα/αυτοκόλλητα για τον εαυτό σας.

Μόλις καθήσουν όλοι μαθητές, ρωτήστε το εξής: «Είναι δίκαιο αυτό;» Ενθαρρύνετε τους μαθητές να το συζητήσουν αυτό ως τάξη. Ζητήστε από τους μαθητές να συζητήσουν πώς νιώθουν για τον αριθμό των γλυκών/μπισκότων/αυτοκόλλητων που έχουν.

Εξηγήστε στους μαθητές ότι εσείς έχετε τα περισσότερα γιατί έχετε την πιο μεγάλη ηλικία. Ρωτήστε τους μαθητές εάν πιστεύουν ότι αυτό είναι δίκαιο και εάν θα πρέπει να ξαναμοιράσετε τα γλυκά/μπισκότα/αυτοκόλλητα με βάση αυτό το κριτήριο.

Εισαγάγετε την ιδέα της κοινωνικής ανισότητας ως θέμα του μαθήματος. Ο παρακάτω ορισμός μπορεί να είναι χρήσιμος: «μια κατάσταση στην οποία οι άνθρωποι δεν είναι ίσοι, διότι ορισμένες ομάδες έχουν περισσότερες ευκαιρίες, δύναμη, χρήματα κ.λπ. από τους υπόλοιπους» (πηγή: λεξικό MacMillan)

Διαφοροποίηση και Εναλλακτικές

Προκειμένου να ενθαρρύνετε περαιτέρω τη συζήτηση σχετικά με την ανισότητα, σκεφτείτε να επεκτείνετε τη δραστηριότητα. Στο Παράρτημα 2, περιγράφεται η εμπειρία ενός ατόμου που εφάρμοσε ένα εκτεταμένο μάθημα αυτού του τύπου, χρησιμοποιώντας γλυκά, για να παρουσιάσει την ιδέα της ανισότητας στους μαθητές. Περιγράφεται αναλυτικά εδώ:

<http://www.theguardian.com/teacher-network/2015/jan/28/teach-students-equality-smarties>

Δραστηριότητα

10
λεπτά

Παρουσιάστε στους μαθητές τις αληθείς ή τις ψευδείς δηλώσεις σχετικά με τις διάφορες μορφές ανισότητας από το Παράρτημα 3. Ζητήστε από τους μαθητές να εργαστούν ατομικά για να αποφασίσουν εάν κάθε δήλωση είναι αληθής ή ψευδής.

Παρουσιάστε στους μαθητές τις πραγματικές απαντήσεις. Συνεχίστε με μια συζήτηση σχετικά με τις δηλώσεις.

- Υπήρχαν δηλώσεις που να εξέπληξαν τους μαθητές;
- Υπήρχαν δηλώσεις για τις οποίες πιστεύουν ότι η κατάσταση θα πρέπει να αλλάξει;
- Τι κοινό έχουν όλες οι δηλώσεις;

Χρησιμοποιήστε την τελευταία ερώτηση για να κάνετε μια εισαγωγή στο πώς η ανισότητα μπορεί να έχει διάφορες μορφές.

Δραστηριότητα

5
λεπτά

Παρουσιάστε τα έξι μπαλόνια διαλόγου (Παράρτημα 3) των έξι ακτιβιστών, που είναι κολλημένα στους τοίχους της τάξης. Ζητήστε από τους μαθητές να διαβάσουν τις δηλώσεις και να σταθούν δίπλα σε αυτήν με την οποία ταυτίζονται ή συμφωνούν περισσότερο.

Ζητήστε από κάποιους μαθητές να εξηγήσουν τις επιλογές τους.

Δραστηριότητα

15
λεπτά

Χωρίστε τους μαθητές σε μικρές ομάδες για να προετοιμάσουν μια παρουσίαση σχετικά με μια μορφή ανισότητας (μπορείτε να χωρίσετε τους μαθητές ανάλογα με τον ακτιβιστή δίπλα στον οποίο στάθηκαν στην προηγούμενη δραστηριότητα, αλλά αυτό απαιτεί ίση κατανομή των μαθητών.) Οι μαθητές μπορούν να χρησιμοποιήσουν τις πληροφορίες του Παραρτήματος 4 και άλλες πηγές πληροφοριών στις οποίες έχουν πρόσβαση – εφημερίδες, το Internet κ.λπ.

Κάθε παρουσίαση πρέπει να έχει διάρκεια ένα λεπτό και να εξηγεί γιατί η ανισότητα είναι σοβαρό ζήτημα.

Διαφοροποίηση και Εναλλακτικές

Οι μαθητές μπορούν να μετατρέψουν τα φύλλα γεγονότων του Παραρτήματος 4 σε μια σύντομη ημέρα στη ζωή ενός ανθρώπου που βιώνει την ανισότητα. Θα πρέπει να περιγράψουν πώς μπορεί να είναι γι' αυτόν τον άνθρωπο η κατάσταση, οι δυσκολίες που μπορεί να αντιμετωπίζει, τα προβλήματα που προβλέπουν για το μέλλον κ.λπ.

Η διαχείριση αυτής της δραστηριότητας πρέπει να γίνει με ευαισθησία, προκειμένου να μην δημιουργηθούν στερεότυπα για ομάδες ανθρώπων.

Δραστηριότητα

20
λεπτά

Αφού ακουστούν οι παρουσιάσεις, ζητήστε από τους μαθητές να ψηφίσουν για την ανισότητα που νιώθουν ότι χρειάζεται περισσότερη δράση και που θα ήθελαν να μιλήσουν περισσότερο γι' αυτήν στην τάξη.

Οι μαθητές δεν μπορούν να επιλέξουν την ανισότητα που παρουσίασαν.

Ζητήστε από τις μικρές ομάδες των μαθητών να δημιουργήσουν μια «αλυσίδα επιπτώσεων» για την ανισότητα την οποία επίλεξε η τάξη. Οι μαθητές θα πρέπει να καταγράψουν όλες τις επιπτώσεις που μπορούν να σκεφτούν σαν αποτέλεσμα της ανισότητας.

Καθοδηγήστε τους μαθητές, ζητώντας τους να σκεφτούν τις συνέπειες για τον άνθρωπο σε ατομικό επίπεδο, την οικογένεια, την τοπική κοινότητα, ολόκληρη τη χώρα και ολόκληρο τον κόσμο. Μπορούν, επίσης, να σκεφτούν για τις επιπτώσεις σε επίπεδο οικονομικό, κοινωνικό, πολιτικό και περιβαλλοντικό.

Θα μπορούσε να είναι η άνιση πρόσβαση σε χώρους πρασίνου, για παράδειγμα:

- Οι άνθρωποι είναι λιγότερο υγιείς γιατί περιβάλλονται από κτίρια και οχήματα.
- Οι άνθρωποι είναι λιγότερο υγιείς γιατί έχουν λιγότερο χώρο για σωματική άσκηση.
- Τα παιδιά δεν μαθαίνουν για τα φυτά, την άγρια ζωή και τις εποχές.
- Τα παιδιά δεν έχουν ελεύθερους και ασφαλείς χώρους για παιχνίδι.
- Τα πεζοδρόμια είναι βρώμικα γιατί οι άνθρωποι δεν έχουν χώρους για να βγάζουν βόλτα τα σκυλιά τους.
- Δαπανώνται περισσότερα χρήματα για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη γιατί οι άνθρωποι είναι λιγότερο υγιείς και αρρωσταίνουν συχνότερα.
- Οι οικογένειες που ζουν σε μικρότερα σπίτια έχουν μεγαλύτερο στρες και λιγότερη χαρά, γιατί δεν έχουν έναν χώρο όπου να μπορούν να χαλαρώσουν.
- Περισσότερες πλημμύρες, καθώς η βροχή μπαίνει στο αποχετευτικό σύστημα και ρέει πιο γρήγορα προς τα ποτάμια, γιατί δεν υπάρχουν χόρτα και δέντρα να την επιβραδύνουν.

Δραστηριότητα

5
λεπτά

Ζητήστε από τους μαθητές να συμπληρώσουν τη φράση «Για μένα, ανισότητα σημαίνει...»

Μπορείτε να δώσετε δομή σε αυτό, περιορίζοντας τον αριθμό των λέξεων που θα χρησιμοποιήσουν ή επιμένοντας να συμπεριλάβουν ένα παράδειγμα από τον πραγματικό κόσμο.

Δραστηριότητα Επέκτασης ή Εργασίας για το Σπίτι

Ζητήστε από τους μαθητές να αναγνωρίσουν κάτι που αποτελεί στοιχείο ανισότητας στην περιοχή όπου ζουν, ακόμα και κάτι που βλέπουν κατά τη διαδρομή από το σπίτι στο σχολείο. Μπορούν να πάρουν μια φωτογραφία ή να γράψουν μια σύντομη αναφορά και να περιγράψουν τις επιπτώσεις αυτής της ανισότητας.

Για παράδειγμα:

- Οι θάμνοι που μεγαλώνουν στα πεζοδρόμια και που θα μπορούσαν να εμποδίσουν τους ανθρώπους με προβλήματα όρασης
- Τα σκαλοπάτια δημόσιων κτιρίων ή χώρων που θα μπορούσαν να εμποδίσουν τη μετακίνηση ανθρώπων σε αναπτηρικά αμαξίδια, παιδιών σε καρότσι ή ανθρώπων με προβλήματα κίνησης
- Μαγαζιά ή χώροι πρασίνου που είναι προσβάσιμα μόνο μέσω αυτοκινήτου, εννοώντας ότι οι άνθρωποι που μετακινούνται με μέσα μαζικής μεταφοράς δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση σε αυτά (η πλειονότητα αυτών των ανθρώπων είναι συνήθως ηλικιωμένοι ή άνεργοι)

Δράσε για τους Παγκόσμιους Στόχους

Ως εκπαιδευτικοί έχετε τη δύναμη να κατευθύνετε τη θετική ενέργεια των μαθητών και να τους βοηθήσετε να πιστέψουν ότι δεν είναι αβοήθητοι, ότι η αλλαγή είναι δυνατή και ότι μπορούν να την κάνουν να συμβεί.

Η σχολική πρόκληση "Μπορώ" του "Design for Change" (Σχεδιάζουμε την αλλαγή) προσκαλεί τα παιδιά να αναλάβουν δράση, να κάνουν την αλλαγή και να τη μοιραστούν με παιδιά σε όλο τον κόσμο.

Αξιοποιήστε το σχέδιο μαθήματος Σχέδιο για την αλλαγή

https://inactionforabetterworld.com/wp-content/uploads/2019/11/OneIdea_new.pdf

Επισκεφθείτε τη σελίδα www.dfcworld.com

Σημαντικό!

Πριν διδάξετε αυτό το μάθημα, θα πρέπει να ελέγξετε εάν κάποιοι μαθητές επηρεάζονται από αυτές τις ανισότητες. Τα θέματα αυτά είναι ευαίσθητα και προκειμένου να συζητηθούν ανοιχτά και με καλή διάθεση, πρέπει να βεβαιωθείτε ότι η τάξη είναι ένα «ασφαλές» περιβάλλον για όλους τους μαθητές.

Αυτό το σχέδιο είναι μια εισαγωγή σε κάποιες μορφές ανισότητας που παρατηρούνται στον κόσμο. Είναι πολύ εύκολο να παρασυρθούμε από τα στερεότυπα όταν περιγράφουμε τέτοιες καταστάσεις. Προσπαθήστε να αποδομήσετε ενεργά οποιαδήποτε στερεότυπα, καθώς αυτό θα οδηγήσει τους μαθητές στο να μην παρασυρθούν από αυτά. Υπενθυμίστε τους ότι είναι αρκετά περίπλοκοι οι λόγοι για τους οποίους υπάρχει ανισότητα και πώς είναι να ζει κανείς μ' αυτήν.

Καθώς διδάσκετε αυτό το μάθημα και, ειδικότερα, κατά τη δραστηριότητα μάθησης με τις ψευδείς και τις αληθείς δηλώσεις, μην παραλείψετε να εξηγήσετε ότι αυτές οι ανισότητες υπάρχουν επειδή τα συστήματα κάνουν διακρίσεις κατά των φτωχών, των μειονοτήτων, των ατόμων με αναπηρία, των γυναικών, των ηλικιωμένων και άλλων κοινωνικών ομάδων.

Βεβαιωθείτε ότι οι μαθητές δεν ταυτίζουν την ανισότητα με την κατωτερότητα ή τα στερεότυπα.

Κατά την περιγραφή ή τη συζήτηση σχετικά με αυτά τα συστήματα διακρίσεων, καταστήστε σαφές ότι υπάρχουν πολλά θετικά γεγονότα και επιτεύγματα μεταξύ ανθρώπων που αποτελούν μέρος ιστορικά περιθωριοποιημένων ομάδων.

Στόχος είναι όλοι οι μαθητές να μάθουν τα δυνατά τους σημεία και να απορρίψουν όλες τις ανισότητες ως άδικες.

Πώς διδάσκω τους μαθητές την ανισότητα: μόνο τα «Smarties» έχουν την απάντηση

H Agnes Arnold-Forster μοιράζεται το καλύτερο μάθημά της, εμπλέκοντας μικρούς μαθητές σε συζητήσεις για την αδικία και την ανισότητα με τη βοήθεια της σοκολάτας.

Όποιος έχει δουλέψει ή ζήσει με παιδιά ξέρει ότι η ικανότητά τους να εντοπίζουν την αδικία είναι ιδιαίτερα καλλιεργημένη – το «μα δεν είναι δίκαιο» είναι μια φράση που λένε συχνά. Ωστόσο, σπανίως τους ζητάμε να διοχετεύσουν αυτή τη φυσική τους αίσθηση περί δικαιοσύνης σε μια παραγωγική και κριτική συζήτηση σχετικά με τη φύση της ισότητας, τι αποτελεί δίκαιη μεταχείριση και ποιος καθορίζει αυτά τα πρότυπα.

Πρόσφατα δίδαξα τέσσερις μικρές ομάδες μαθητών, 5 και 6 ετών, από δύο σχολεία στο Romford, στο πλαίσιο του Brilliant Club, ενός μη κερδοσκοπικού οργανισμού που εκπαιδεύει και τοποθετεί διδακτορικούς φοιτητές σε μη επιλεκτικά κρατικά σχολεία και προπαρασκευαστικά λύκεια για το πανεπιστήμιο (Sixth-form) για να διδάξουν υλικό πανεπιστημιακού επιπέδου σε μαθητές με υψηλές επιδόσεις. Στόχος είναι να διευρυνθεί η πρόσβαση στα κορυφαία πανεπιστήμια, να δοθεί κίνητρο για φιλοδοξία και να αντιμετωπισθούν τα εκπαιδευτικά μειονεκτήματα. Σαν διδακτορική φοιτήτρια, είχα εμπειρία διδασκαλίας απόμων ηλικίας 20 ετών – που, και αυτό, έχει τις δικές τους προκλήσεις – καμία όμως εμπειρία στο να κεντρίσω το ενδιαφέρον εννιάχρονων και δεκάχρονων παιδιών.

Αυτό το μάθημα βασίζεται σε ένα βασικό πρόγραμμα σταδίου 2, που εξερευνά διάφορους τρόπους σκέπτεσθαι σχετικά με τη δικαιοσύνη, την ισότητα και την κοινωνική δικαιοσύνη. Είναι σχεδιασμένο να διδάσκεται με τη μορφή σεμιναρίου πανεπιστημιακού τύπου και, γι' αυτό, ξεκινήσαμε ορίζοντας κάποιες οδηγίες με βάση τις οποίες θα αλληλεπιδρούσαμε: κάνουμε απόλυτη ησυχία και σεβόμαστε τον άλλον όταν μιλάει, διαφωνούμε με πολιτισμένο τρόπο και, σε αυτό το συγκεκριμένο περιβάλλον, πρότεινα να μην σηκώνουμε το χέρι όταν θέλουμε να μιλήσουμε. Αυτό το τελευταίο προνόμιο, θα ανακαλούνταν, εάν οι μαθητές δεν συμμορφώνονταν από τους υπόλοιπους κανόνες.

Ξεκίνησα το μάθημα μοιράζοντας λίγα γλυκά – καλύτερα να είσαι λίγο προσεκτικός με τα γλυκά που θα επιλέξεις, διαφορετικά ανοίγεις τον δρόμο σε έναν ολόκληρο κόσμο κριτικής. Επέλεξα τα Smarties. Σε κάποια παιδιά έδωσα 15, σε άλλα 1. Κράτησα τα περισσότερα για τον εαυτό μου. Ήταν δίκαιο; Φώναξαν τρομαγμένα. Τους ζήτησα να σημειώσουν τα συναισθήματά τους για την ποσότητα που τους διανεμήθηκε. Κάποια ήταν «αναστατωμένα», «λυπημένα» και «θυμωμένα». Άλλα ήταν «ικανοποιημένα» και «χαρούμενα». Πολύ λίγα ήταν «απογοητευμένα» που η κατανομή δεν ήταν δίκαιη, παρόλο που τα είχα πάει πολύ καλά στα ίδια.

Ρώτησα πώς θα μπορούσαμε να κάνουμε ανακατανομή, ώστε να είναι δίκαιο. Όλα συμφώνησαν ότι θα έπρεπε να πάρουμε όλοι τον ίδιο αριθμό. Μέχρι εδώ, προβλέψιμα τα πράγματα: δικαιοσύνη σημαίνει ισότητα. Αυτός ο απλός τρόπος μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να δοκιμαστούν και άλλοι τρόποι ερμηνείας της δίκαιης μεταχείρισης. Σε ποιες περιπτώσεις μπορεί η ανισότητα να είναι μια καλύτερη προσέγγιση για δίκαιη μεταχείριση;

Χώρισα την ομάδα στη μέση – στη μια πλευρά ήταν «παιδιά» και στην άλλη «ενήλικες». Ποιος έπρεπε να πάρει μεγαλύτερο μερίδιο Smarties; Ακούστηκαν διάφορες προτάσεις, αλλά αυτό με το οποίο συμφώνησαν τα περισσότερα ήταν ότι τα παιδιά έπρεπε να πάρουν περισσότερα γιατί τα ήθελαν πιο πολύ. Οι ενήλικες ενδιαφέρονταν για άλλα πράγματα, όπως η δουλειά και οι υπολογιστές και η πρόοδος των παιδιών τους στο σχολείο. Η δικαιοσύνη θα μπορούσε, λοιπόν, να σημαίνει ίση χαρά και όχι ίση κατανομή.

Έδωσα, λοιπόν, στους «ενήλικες» λεφτά και όρισα την τιμή του ενός Smartie στο ένα σεντ. Έναυσμα για οργή. Πώς θα μπορούσαν να πληρώσουν τα παιδιά, αφού δεν είχαν λεφτά;

Προχωρήσαμε σε πιο δύσκολα σενάρια. Τα έκανα όλα ενήλικες, αλλά μόνο οι μισοί από αυτούς είχαν τα χρήματα που χρειάζονταν για να αγοράσουν τα γλυκά. Ήταν δίκαιο; Για πρώτη φορά, οι απόψεις ήταν αντικρουόμενες. Κάποια παιδιά είπαν ότι αυτοί που είχαν λεφτά μπορεί να είχαν δουλέψει γι' αυτά και να το άξιζαν περισσότερο. Άλλα ισχυρίστηκαν ότι είχα μοιράσει τα λεφτά αυθαίρετα και ότι δεν ξέραμε εάν είχαν δουλέψει σκληρά γι' αυτά ή εάν τους είχε παραχωρηθεί ένα προνόμιο άδικα.

Κάποια άλλα είπαν ότι τα Smarties θα έπρεπε και πάλι να μοιραστούν ισόποσα, ανεξάρτητα από την οικονομική δύναμη του καθενός. Ή, ίσως, θα έπρεπε να υπάρχει ένας ελάχιστος αριθμός Smarties που να έπαιρναν όλοι, και κάποιοι τυχεροί που θα μπορούσαν να αγοράσουν κι άλλα.

Αυτά τα διάφορα σενάρια με τα Smarties έχουν κάποιους προφανείς παραλληλισμούς με ζητήματα της πραγματικής ζωής, και χρειάστηκε ελάχιστη προσπάθεια από τους μαθητές να κάνουν τη σύνδεση. Μιλήσαμε για την παιδική ηλικία – τους ρόλους τους και τις ευθύνες τους στην κοινωνία σε σύγκριση με αυτά των γονιών τους. Συζητήσαμε για τη θυσία της ατομικής ευτυχίας προς χάρη της αρμονίας σε μια ομάδα και για την αξία της εργασίας – εάν αξίζει την ανταμοιβή. Μιλήσαμε για τις διάφορες ανάγκες και επιθυμίες των ανθρώπων και για τη φτώχεια. Συζητήσαμε και για το εάν η δίκαιη μεταχείριση ήταν και το πιο σημαντικό θέμα σε μια κοινωνία. Μήπως το να είναι τα πράγματα δίκαια έχει επιπτώσεις για τις ατομικές ελευθερίες; Θα μπορούσαμε να μεταφέρουμε τις συζητήσεις μας από τη μικρή μας ομάδα στον ευρύτερο κόσμο που μας περιβάλλει;

Το νόημα αυτού του μαθήματος δεν είναι να δοθούν απαντήσεις, αλλά να δοθεί έναυσμα για συζήτηση. Αυτό δούλεψε καλά με τους μαθητές μου – ήταν ομιλητικοί και ενθουσιώδεις. Παρόλο που η συζήτηση κατέληγε κάποιες φορές στο χάος (καμία αμφιβολία για την ενέργεια που είχαν λόγω του ότι είχαν δίπλα τους ζάχαρη) καθώς η ένταση ανέβαινε και ο κανόνας του να μην μιλάμε ο ένας πάνω στον άλλον ξεχνιόταν, το πάθος αυτό ήταν παραγωγικό και ήταν σε θέση να κάνουν ασυνήθιστα περίπλοκες ερμηνείες. Ωστόσο, αυτό το μάθημα μπορεί να ήταν πιο κατάλληλο για μικρές ομάδες και όχι για ολόκληρη τάξη.

Αυτό που είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον για αυτό το μάθημα είναι ότι, πιθανότατα, θα ακολουθούσε μια πολύ διαφορετική πορεία, ανάλογα με το σχολείο και τους μαθητές της τάξης. Οι μικροί μαθητές δεν είναι μη κοινωνικοποιημένα όντα: ενημερώνονται από το ιδιαίτερο κοινωνικό και πολιτιστικό περιβάλλον τους, και κυρίως αυτό των γονιών τους. Όλο αυτό ήταν κάτι που βγήκε στις συζητήσεις μας. Ανεξάρτητα από τις περιστάσεις, ωστόσο, το μάθημα αυτό επέτρεψε στους μαθητές να μιλήσουν και να αμφισβητήσουν ιδέες και πεποιθήσεις που δεν είχαν μέχρι τότε σκεφτεί. Συνήγαγαν από τα συναισθήματά τους για την ατομική αδικία μια αντίληψη για την κοινωνία στο σύνολό της. Το μάθημα είναι, απλώς, ένας τρόπος γι' αυτά να κινητοποιηθούν και να δομήσουν το δικό τους αξιακό σύστημα και να σκεφτούν πώς αυτό μπορεί να έρχεται σε σύγκρουση με ό,τι επιβάλλει η κοινωνία.

Αληθές ή Ψευδές:

1. Οι 85 πλουσιότεροι άνθρωποι στον κόσμο έχουν τόσο πλούτο όσο έχει το πιο φτωχό μισό ολόκληρης της ανθρωπότητας, 3,5 δισεκατομμύρια άνθρωποι.
2. Στις ΗΠΑ, το 2009, η μέση αξία των λευκών νοικοκυριών ήταν 113.149 δολάρια ΗΠΑ, σε σύγκριση με τα αφροαμερικανικά νοικοκυριά, στις 5.677 δολάρια ΗΠΑ, και τα ισπανόφωνα νοικοκυριά, στις 6.325 δολάρια ΗΠΑ.
3. 80% των ατόμων με αναπηρία ζουν σε λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες.
4. Στις περισσότερες ανεπτυγμένες χώρες, το ποσοστό ανεργίας για τα άτομα με αναπηρία είναι, τουλάχιστον, διπλάσιο απ' ό,τι για τα άτομα χωρίς αναπηρία.
5. Στη Λατινική Αμερική, το 80-90% των ατόμων με αναπηρία είναι άνεργα ή εκτός εργατικού δυναμικού. Πολλοί από αυτούς που έχουν δουλειά πληρώνονται λίγα ή δεν πληρώνονται καθόλου.
6. Μέχρι το 2040, εκτιμάται ότι το 25% των Ευρωπαίων αναμένεται να είναι 65 ετών τουλάχιστον.
7. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, το ποσοστό ανεργίας για τα άτομα 16-24 ετών είναι 14,4%. Το συνολικό ποσοστό ανεργίας είναι 5,7%.
8. Παγκοσμίως, οι γυναίκες κατέχουν λιγότερο από το 25% των εδρών στη βουλή.
9. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι διπλάσιες γυναίκες σε σχέση με τους άνδρες βασίζονται σε παροχές του κράτους.
10. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, δύο τρίτα των συνταξιούχων που ζουν στη φτώχεια είναι γυναίκες.
11. Στην Ευρώπη, η εύκολη πρόσβαση σε χώρους πρασίνου βελτιώνει την υγεία των πιο φτωχών ανθρώπων κατά 40%.
12. Στις ΗΠΑ, τα άτομα που ζουν κοντά σε μέσα μαζικής μεταφοράς έχουν πρόσβαση σε τριπλάσιες θέσεις εργασίας.

Αληθές ή Ψευδές:

Οι 85 πλουσιότεροι άνθρωποι στον κόσμο έχουν τόσο πλούτο όσο έχει το πιο φτωχό μισό ολόκληρης της ανθρωπότητας, 3,5 δισεκατομμύρια άνθρωποι.

Αληθές. Από έκθεση του Oxfam UK το 2014: Μπορείτε να διαβάσετε περισσότερα από την έκθεσή, εδώ: <http://www.theguardian.com/business/2014/jan/20/oxfam-85-richest-people-half-of-the-world>

Στις ΗΠΑ, το 2009, η μέση αξία των λευκών νοικοκυριών ήταν 113.149 δολάρια, σε σύγκριση με τα αφροαμερικανικά νοικοκυριά, στις 5.677 δολάρια ΗΠΑ, και τα ισπανόφωνα νοικοκυριά, στις 6.325 δολάρια ΗΠΑ.

Αληθές. <https://inequality.org/facts/>

80% των ατόμων με αναπηρία ζουν σε λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες.

Αληθές. Πρόγραμμα Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών.
<http://www.disabled-world.com/disability/statistics/>

Στις περισσότερες ανεπτυγμένες χώρες, το επίσημο ποσοστό ανεργίας για τα άτομα με αναπηρία και σε ηλικία εργασίας είναι, τουλάχιστον, διπλάσιο απ' ό,τι για τα άτομα χωρίς αναπηρία.

Αληθές. Business Disability Forum. <http://businessdisabilityforum.org.uk>

Στη Λατινική Αμερική, το 80-90% των ατόμων με αναπηρία είναι άνεργα ή εκτός εργατικού δυναμικού. Πολλοί από αυτούς που έχουν δουλειά πληρώνονται λίγα ή δεν πληρώνονται καθόλου.

Αληθές. World Bank, 'Disability and inclusive development: Latin America and the Caribbean', 2004. (Παγκόσμια Τράπεζα, «Αναπηρία και ανάπτυξη με ένταξη: Λατινική Αμερική και Καραϊβική, 2004»)

Μέχρι το 2040, εκτιμάται ότι το 25% των Ευρωπαίων αναμένεται να είναι 65 ετών τουλάχιστον.

Αληθές. US Census Bureau, 2008. (Υπηρεσία Απογραφής Πληθυσμού ΗΠΑ, 2008).

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, το ποσοστό ανεργίας για τα άτομα 16-24 ετών είναι 14,4%. Το συνολικό ποσοστό ανεργίας είναι τώρα 5,7% του συνολικού εργαζόμενου πληθυσμού.

Αληθές. Office for National Statistics, 2015. (Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, 2015.)
<http://www.theguardian.com/society/2015/feb/22/youth-unemployment-jobless-figure>

Αληθές ή Ψευδές;

Παγκοσμίως, οι γυναίκες κατέχουν λιγότερο από το 25% των εδρών στη βουλή.

Αληθές. Διακοινοβουλευτική Ένωση, 2015.

<https://www.theguardian.com/global-development>

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι διπλάσιες γυναίκες σε σχέση με τους άνδρες βασίζονται σε παροχές του κράτους.

Αληθές. Mordaunt et al, 'One in Four', 2003. (Mordaunt και λοιποί, «Ένας στους Τέσσερις», 2003.)

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, δύο τρίτα των συνταξιούχων που ζουν στη φτώχεια είναι γυναίκες.

Αληθές. Mordaunt et al, 'One in Four', 2003. (Mordaunt και λοιποί, «Ένας στους Τέσσερις», 2003.)

Στην Ευρώπη, η εύκολη πρόσβαση σε χώρους πρασίνου αντισταθμίζει τις ανισότητες στην υγεία μεταξύ πλουσίων και φτωχών κατά 40%, σε σύγκριση με εκείνους με περιορισμένη πρόσβαση σε χώρους πρασίνου.

Αληθές. Centre for Research on Environment, Society and Health, 2015. (Κέντρο Έρευνας για το Περιβάλλον, την Κοινωνία και την Υγεία, 2015.) <http://fashion.telegraph.co.uk/beauty/news-features/TMG11551673/How-green-spaces-stop-the-wealth-gap-becoming-the-health-gap.html>

Στις ΗΠΑ, τα άτομα που ζουν κοντά σε μέσα μαζικής μεταφοράς έχουν πρόσβαση σε τριπλάσιες θέσεις εργασίας ανά τετραγωνικό μίλι.

Αληθές. American Public Transport Association, 2013. (Αμερικανική Ένωση Δημόσιων Μεταφορών, 2013.) <https://www.apta.com/research-technical-resources/transit-statistics/>

Πιστεύω ότι η ισότητα ανδρών και γυναικών είναι σημαντική, επειδή οι γυναίκες αποτελούν το ήμισυ του συνόλου του πληθυσμού, αλλά συνήθως πληρώνονται λιγότερο από τους άνδρες, εκπροσωπούνται λιγότερο στις κυβερνήσεις και λαμβάνουν λιγότερη εκπαίδευση από τους άνδρες. Τα εμπόδια για την επιτυχία των γυναικών πρέπει να αρθούν.

Lorenzo, Εκπρόσωπος Εκστρατείας για την Ισότητα

Πιστεύω ότι η ισότητα όλων των ανθρώπων, κάθε προέλευσης και εθνοτικής καταγωγής, είναι σημαντική, διότι όλοι οι άνθρωποι πρέπει να έχουν τις ίδιες ευκαιρίες στη ζωή και να ξέρουν ότι θα αντιμετωπίζονται δίκαια και με σεβασμό, ανεξάρτητα από το πού προέρχονται, από το χρώμα του δέρματός τους ή από αυτό που πιστεύουν.

Lorenzo, Εκπρόσωπος Εκστρατείας για την Ισότητα

Πιστεύω ότι η ισότητα για τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από το εάν έχουν αναπηρία ή όχι, είναι σημαντική, επειδή όλοι πρέπει να μπορούν να πηγαίνουν στο σχολείο, να εργάζονται και να μετακινούνται ελεύθερα στο τοπικό τους περιβάλλον. Όλοι οι άνθρωποι μπορούν να συμβάλουν στην κοινωνία μας.

Chuck, Εκπρόσωπος Εκστρατείας για την Ισότητα

Πιστεύω πως η ισότητα για όλους τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από την ηλικία τους, είναι σημαντική, διότι όλοι μπορούν να συμβάλουν στην κοινωνία και στην οικονομία, χωρίς αυτό να εξαρτάται από την ηλικία. Και οι νέοι και οι πιο μεγάλοι έχουν δεξιότητες που χρειαζόμαστε. Χρειάζεται να προσφέρουμε ευκαιρίες σε όλους τους ανθρώπους και να διασφαλίζουμε ότι δεν υπάρχουν αποκλεισμοί.

Sanjay, Εκπρόσωπος Εκστρατείας για την Ισότητα

Πιστεύω ότι η ισότιμη πρόσβαση στην εκπαίδευση για όλους τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από το ποιοι είναι ή που ζουν, είναι σημαντική, επειδή όλοι αξίζουμε την ευκαιρία να μάθουμε και να βελτιώσουμε τη ζωή μας, και γιατί θα μας ωφελήσει όλους το να έχουμε τις βασικές δεξιότητες για να μπορούμε να συμβάλουμε στην κοινωνία και στην οικονομία.

Isabella, Εκπρόσωπος Εκστρατείας για την Ισότητα

Πιστεύω ότι η ισότιμη πρόσβαση σε πάρκα και χώρους πρασίνου είναι σημαντική, επειδή όλοι έχουμε ανάγκη από ένα μέρος για να χαλαρώνουμε, να γυμναζόμαστε και να περνάμε καλά. Αυτοί οι χώροι δεν πρέπει να περιορίζονται μόνο στους πλούσιους. Όλοι έχουμε όφελος από μια πιο υγιή και χαρούμενη κοινωνία. Επιπλέον, οι χώροι πρασίνου συμβάλλουν και στη βελτίωση του περιβάλλοντος!

Mai, Εκπρόσωπος Εκστρατείας για την Ισότητα

Πιστεύω ότι όλα τα ανθρώπινα όντα γεννιούνται ελεύθερα και ίσα ως προς την αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα. Όλοι πρέπει να χαίρονται όλα τα δικαιώματα, χωρίς καμία διάκριση. Αυτό λέει η Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και άλλες διεθνείς νομοθεσίες για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Εάν όλοι σεβόμαστε τα ανθρώπινα δικαιώματα των άλλων, τότε ο κόσμος θα είναι πολύ πιο δίκαιος.

Marie, Εκπρόσωπος Εκστρατείας για την Ισότητα

Πληροφορίες για την Ισότητα των Φύλων

Εκπαίδευση

Όλα τα παιδιά έχουν το δικαίωμα για παιδική εκπαίδευση, χωρίς καμία διάκριση. Ωστόσο, παρόλο που τα κορίτσια δεν έχουν ισότιμη πρόσβαση στην εκπαίδευση, η ποσοστιαία διαφορά της πρόσβασης στην εκπαίδευση για τα δύο φύλα έχει μειωθεί, αλλά εξακολουθούν να υπάρχουν διαφορές μεταξύ περιοχών σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης, ιδίως για τους πιο αποκλεισμένους και τους πιο περιθωριοποιημένους. Έχει σημειωθεί τεράστια πρόοδος σε όλες τις αναπτυσσόμενες περιοχές όσον αφορά την προσέλευση στο δημοτικό. Ωστόσο, τα κορίτσια εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν εμπόδια όσον αφορά την πρόσβασή τους στο σχολείο, κυρίως στη Βόρεια Αφρική, στην Υποσαχάρια Αφρική και στη Δυτική Ασία. Παρόλο που τα περισσότερα κορίτσια στην Υποσαχάρια Αφρική πηγαίνουν πλέον σχολείο, μόνο 93 κορίτσια εγγράφονται στο δημοτικό για κάθε 100 αγόρια.

Η πρόσβαση στη δευτεροβάθμια και στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση παραμένει ιδιαίτερα άνιση. Έχει σημειωθεί αξιόλογη πρόοδος στη Δυτική και στη Νότια Ασία, ωστόσο τα κορίτσια συνεχίζουν να είναι σε μειονεκτική θέση σε αυτές τις περιοχές. Οι μεγαλύτερες διαφορές παρατηρούνται στα πανεπιστήμια. Στη Νότια Ασία, μόνο 77 κορίτσια για κάθε 100 αγόρια εγγράφονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η κατάσταση είναι πιο έντονη στην Υποσαχάρια Αφρική, όπου η διαφορά μεταξύ των δύο φύλων μεγάλωσε, από 66 κορίτσια για κάθε 100 αγόρια, το 2000, σε 61 κορίτσια για κάθε 100 αγόρια, το 2011.

Εργασία

Το μερίδιο των γυναικών στην έμμισθη εργασία εκτός του αγροτικού τομέα αυξήθηκε αργά από το 35% στο 40%, μεταξύ 1990 και 2010, ωστόσο, παραμένει κάτω από το 20% στη Δυτική Ασία, στη Βόρεια Αφρική και στη Νότια Ασία.

Οι γυναίκες εξακολουθούν να μπαίνουν στην αγορά εργασίας σε άνιση βάση, ακόμη και λαμβάνοντας υπόψη το εκπαιδευτικό προφίλ και τις δεξιότητές τους. Συχνά, υποβαθμίζονται σε ευάλωτες μορφές απασχόλησης, με χαμηλή ή καθόλου οικονομική ασφάλεια ή κοινωνικές παροχές, ιδίως στη Δυτική Ασία και τη Βόρεια Αφρική, όπου οι έμμισθες ευκαιρίες για τις γυναίκες είναι περιορισμένες.

Παγκοσμίως, οι γυναίκες καταλαμβάνουν μόνο το 25% των ανώτερων διοικητικών θέσεων.

Πηγή: Ηνωμένα Έθνη

http://www.un.org/millenniumgoals/pdf/Goal_3_fs.pdf

PROJECT
EVERYONE

In partnership with
UNICEF
for every child

With thanks to
United Nations
Educational, Cultural and
Scientific Organization

Βιολματικό®
Σχολείο

Quality-Net
FOUNDATION

Πληροφορίες για την Ισότητα των Ηλικιών

Ο «ηλικιακός» ρατσισμός είναι η διάκριση ή άδικη μεταχείριση βάσει της ηλικίας ενός ανθρώπου. Μπορεί να επηρεάσει την αυτοπεποίθηση του ανθρώπου, τις επαγγελματικές του προοπτικές, την οικονομική του κατάσταση και την ποιότητα της ζωής του.

Μπορεί να περιλαμβάνει και τον τρόπο με τον οποίο αντιπροσωπεύονται οι μεγαλύτεροι σε ηλικία άνθρωποι στα ΜΜΕ, τα οποία μπορούν να επηρεάσουν ευρύτερα τη συμπεριφορά του κοινού.

Οι πιο μεγάλοι σε ηλικία άνθρωποι μπορεί...

- Να χάσουν τη δουλειά τους λόγω της ηλικίας τους.
- Να μην τους εγκριθεί πίστωση χωρίς τόκους, έκδοση νέας πιστωτικής κάρτας, ασφάλιση αυτοκινήτου ή ταξιδιωτική ασφάλιση, λόγω της ηλικίας τους.
- Να τους προσφερθεί υπηρεσία κατώτερης ποιότητας σε ένα μαγαζί ή εστιατόριο, λόγω της θέσης του οργανισμού απέναντι στους ανθρώπους μεγαλύτερης ηλικίας.
- Να μην έχουν το δικαίωμα για οικονομική βοήθεια λόγω των ηλικιακών ορίων.
- Να μην τους παραπέμψει ο παθολόγος σε ειδικό γιατρό επειδή είναι «πολύ μεγάλοι».
- Να μην τους κάνουν δεκτούς ως μέλη σε μια λέσχη ή μια επαγγελματική ένωση εξαιτίας της ηλικίας τους.

Όλες αυτές οι καταστάσεις είναι παραδείγματα ηλικιακού ρατσισμού. Προστατεύεστε από ορισμένες από αυτές τις καταστάσεις βάσει νόμου, όχι όμως από όλες.

Πηγή: Age UK

<http://www.ageuk.org.uk/work-and-learning/discrimination-and-rights/what-is-ageism/>

Πληροφορίες για την Ισότητα με βάση την Αναπηρία

Εκτιμάται ότι υπάρχουν 1 δισεκατομμύριο άνθρωποι με αναπηρία σε όλο τον κόσμο, 80% από τους οποίους ζουν σε αναπτυσσόμενες χώρες. Η διεθνής νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα καθιστά σαφές ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν τα ίδια ανθρώπινα δικαιώματα, ανεξαρτήτως ικανοτήτων ή αναπηριών. Ωστόσο, τα άτομα με αναπηρία είναι συνήθως οι πιο φτωχοί των φτωχών σε μια κοινωνία, βιώνοντας τον κοινωνικό αποκλεισμό και τις διακρίσεις σε όλα τα επίπεδα.

Τα άτομα με αναπηρία αντιπροσωπεύουν το 15% του πληθυσμού της γης.

Στην εκπαίδευση

Τα παιδιά και οι νέοι με αναπηρία είναι από τα πιο μη προνομιούχα και ευάλωτα άτομα στις κοινωνίες παγκοσμίως. Συνήθως, αποκλείονται από τη συμμετοχή στην κοινωνική ζωή, ενώ είναι ιδιαίτερα ευάλωτα στην παραμέληση και στις καταχρηστικές συμπεριφορές. Τα κορίτσια με αναπηρία περιθωριοποιούνται ακόμη περισσότερο μέσα στην οικογένεια και στην κοινότητά τους, ενώ μπορεί να έρθουν αντιμέτωπα με διπλή διάκριση, εξαιτίας των παραδοσιακών ρόλων και ευθυνών των φύλων.

Στην εργασία

Όπως όλοι μας, έτσι και τα άτομα με αναπηρία χρειάζονται μια δουλειά για να βγάζουν τα προς το ζην, να συμβάλλουν στην οικογένεια και να βελτιώνουν την αυτο-εκτίμησή τους. Ωστόσο, λιγότερο από το 20% των ατόμων με αναπηρία απασχολούνται.

Στην κοινωνία

Η ενταξιακή εκπαίδευση και η ένταξη μέσω της εργασίας δεν αρκούν από μόνες τους για την πλήρη ενσωμάτωση των ατόμων με αναπηρία στις κοινότητές τους. Η πρόσβαση σε πληροφορίες, εγκαταστάσεις ψυχαγωγίας, κτίρια και υποδομές είναι επίσης σημαντική.

Τα άτομα με αναπηρία πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να μπαίνουν και να μετακινούνται μέσα στο σπίτι τους, όπως και σε δημόσιους χώρους και δημόσια κτίρια (βιβλιοθήκες, εκλογικά κέντρα, σχολεία, αθλητικά γήπεδα, κέντρα υγείας κ.λπ.). Ένα προσβάσιμο περιβάλλον είναι επίσης ευεργετικό και για άτομα μειωμένης κινητικότητας, όπως τα παιδιά και οι ηλικιωμένοι.

Πηγή: Handicap International

http://www.handicap-international.org.uk/what_we_do

PROJECT
EVERYONE

In partnership with
unicef
for every child

With thanks to
United Nations
Educational, Scientific
and Cultural Organization

Βιώματικό
Σχολείο

Πληροφορίες για τη Φυλετική και Εθνοτική Ισότητα

Η διεθνής νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα καθιστά σαφές ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν τα ίδια ανθρώπινα δικαιώματα, ανεξαρτήτως εθνοτικής ή φυλετικής ταυτότητας. Ωστόσο, η εθνοτική ανισότητα - τα μειονεκτήματα που αντιμετωπίζουν ομάδες φυλετικών μειονοτήτων – εξακολουθεί να παρατηρείται παγκοσμίως.

Λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες

Σε όλο τον κόσμο, υπάρχει μια σύνδεση μεταξύ εθνότητας και απασχόλησης, με ορισμένες δουλειές όχι μόνο να θεωρούνται χαμηλότερου κοινωνικού στάτους, αλλά να πληρώνονται και λιγότερες ανταμοιβές. Το ινδικό σύστημα καστών είναι ένα παράδειγμα. Ενώ το σύστημα καστών έχει αλλάξει σαφώς τις τελευταίες δεκαετίες - με την πρακτική του ακραίου διαχωρισμού που συνδέεται με τους «ανέγγιχτους» να απαγορεύτηκε το 1950 - οι Νταλίτ είναι πολύ πιθανότερο να καθαρίζουν τις τουαλέτες σε σχέση με άλλες ομάδες και πολύ απίθανο να μαγειρεύουν για μια ανώτερη κάστα Ινδουιστών.

Στην Ινδία, ενώ η φτώχεια γενικά μειώνεται, τα ποσοστά φτώχειας είναι γενικά υψηλότερα για ορισμένες ομάδες, όπως οι Αντιβάσι (ή «φυλετικοί», 45% των οποίων ζουν στη φτώχεια σε αγροτικές περιοχές και 27% σε αστικές περιοχές), οι Νταλίτ (πρώην «ανέγγιχτοι», 34% των οποίων ζουν στην αγροτική φτώχεια και 22% στην αστική φτώχεια) και οι Μουσουλμάνοι (27% αγροτική, 23% αστική). Τα ποσοστά φτώχειας για τις ανώτερες κάστες Ινδουιστών για το 2011/2012 ήταν μόλις 16% στις αγροτικές περιοχές και 8% στις αστικές περιοχές.

Περισσότερο ανεπτυγμένες χώρες

Τα οικονομικά και πολιτικά προβλήματα που προκαλούνται από τις εθνοτικές ανισότητες είναι επίσης εμφανή και σε άλλες χώρες. Στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, οι νέοι μετανάστες εργάζονται συχνά σε επισφαλείς δουλειές ή ακόμα και υπό συνθήκες εκμετάλλευσης, καθώς και σε χαμηλά αμειβόμενες εργασίες που ο γηγενής πληθυσμός θεωρεί πολύ χαμηλού επιπέδου για να τις κάνει.

Γνωρίζουμε ότι, στο ΗΒ, υπάρχει μια διαφορά 12% στην απασχόληση μεταξύ λευκών Βρετανών και ατόμων εθνικών μειονοτήτων. Αυτό υπολογίζεται γύρω στις 500.000 εργατών «που λείπουν» από τη Βρετανική αγορά εργασίας. Τα στοιχεία του Υπουργείου Εργασίας και Συντάξεων (Department for Work and Pensions) δείχνουν ένα ποσοστό ανεργίας 45%, το 2013, για τους νέους έγχρωμους, Πακιστανούς και Μπαγκλαντεσιανούς εργάτες, με το ποσοστό του 19% για τους λευκούς. Άλλες ευρωπαϊκές χώρες αντιμετωπίζουν παρόμοιες προκλήσεις, είτε από πλευράς χαμηλών μισθών και διακρίσεων έναντι των νέων μεταναστών είτε από τις συνεχιζόμενες συνέπειες αυτής της διάκρισης στη δεύτερη και, τώρα, ακόμη και στην τρίτη γενιά εθνικών μειονοτήτων που έχουν γεννηθεί στην Ευρώπη.

Πηγή: Διαδικτυακός τόπος του Guardian
<https://www.theguardian.com/public-leaders-network>

PROJECT
ΕΥΧΥΝΟΣ

In partnership with
 unicef
 for every child

With thanks to
 UNESCO
 Educational, Scientific and Cultural Organization

Πληροφορίες για την Ισότιμη Πρόσβαση σε Χώρους Πρασίνου

Τα άτομα που εκτίθενται σε περιβάλλοντα χαμηλής ποιότητας είναι πιο πιθανό να έχουν χειρότερα αποτελέσματα με την υγεία τους σε σχέση με όσους απολαμβάνουν περιβάλλοντα καλής ποιότητας.

Τα ποσοστά θνησιμότητας είναι χαμηλότερα σε όλες τις ομάδες με μεγαλύτερη έκθεση σε χώρους πρασίνου.

Γενικότερα, ο ανοικτός χώρος προσφέρει τη βάση για κοινοτικές δραστηριότητες, κοινωνική αλληλεπίδραση, σωματική άσκηση και αναψυχή, καθώς μείωση της κοινωνικής απομόνωσης, βελτίωση της συνοχής της κοινότητας και θετική επίδραση στους ευρύτερους καθοριστικούς παράγοντες της υγείας. Υπάρχουν, για παράδειγμα, ενδείξεις συσχέτισης μεταξύ του κοινωνικού κεφαλαίου - όπως ο εθελοντισμός, η εμπιστοσύνη στην κοινότητα και η τοπική ασφάλεια - και της υγείας, συμπεριλαμβανομένων των προστατευτικών παραγόντων κατά της άνοιας και της έκπτωσης των γνωστικών λειτουργιών σε ηλικίες άνω των 65 ετών που συνδέονται με την κοινωνική συμμετοχή και την ενδυνάμωση από την κοινότητα.

Το εύρος των αποδεικτικών στοιχείων για τα οφέλη που έχει για την υγεία η χρήση των χώρων πρασίνου είναι μεγάλο και περιλαμβάνει θετικούς συσχετισμούς με τη γενική υγεία, τα οφέλη για την υγεία που σχετίζονται με υψηλότερα επίπεδα φυσικής δραστηριότητας, τη βελτιωμένη ψυχική υγεία και την ευεξία, καθώς και τις θετικές φυσιολογικές επιδράσεις των περιβαλλόντων καλύτερης ποιότητας.

Οι χώροι πρασίνου συμβάλλουν σε ένα συνολικά πιο υγιεινό περιβάλλον διαβίωσης, κάτι που είναι πιθανό να έχει θετικές επιπτώσεις για την υγεία. Οι έρευνες δείχνουν ότι οι χώροι πρασίνου μπορούν να βελτιώσουν την περιβαλλοντική ποιότητα μιας περιοχής με επακόλουθα οφέλη για την υγεία: η βελτιωμένη ποιότητα του αέρα και του νερού και η απορρόφηση του θορύβου είναι μερικά από τα περιβαλλοντικά οφέλη που μπορούν να προσφέρουν οι χώροι πρασίνου. Επιπλέον, οι χώροι πρασίνου μπορούν να βελτιώσουν την απορρόφηση των υπερβολικών όμβριων υδάτων, καθώς η βλάστηση αναχαιτίζει τη βροχόπτωση και οδηγεί σε μεγαλύτερη εξατμισοδιαπνοή, μειώνοντας την απορροή των επιφανειών και, ως εκ τούτου, την πιθανότητα πλημμυρών και υπερχείλισης λυμάτων, προστατεύοντας ταυτόχρονα τη βιοποικιλότητα και ενισχύοντας τα οικοσυστήματα.

Πηγή: UCL Institute of Health Equity (Ινστιτούτο Υγείας UCL)
<http://www.instituteofhealthequity.org/resources-reports>

PROJECT
EVERYONE

In partnership with
UNICEF
for every child

With thanks to
UNESCO
United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization

Βιωματικό Σχολείο

QualityNet
SCHOOL